Title of Mss.: Grahamangal Puthi.
Language : As
No. of Folios : 21
Materials : APP 2
Conservation : Preventive/Curative
Performed by KKHL, MCC: GU
National Mission for manuscripts,
New Delhi ,
Date : 29.10.06 57.

গ্ৰহ-মংগল পুথি ।

(মুলৰ পৰা শ্ৰীশ্ৰীযুত শুনীৰাম দেব গোস্বামীৰ অচমিয়া

গ্ৰহ মংগল পুথি / কাগজ / ১খণ্ড
২১ পাত / তুলাপাত / সিঁচি লিখা / অসমীয়া
অনুবাদ ৰচনা শ্ৰী শুনীৰাম গোস্বামী
বিস্তাৰ ২৮ × ১১.৫ চে মি

জখলাবন্ধা সত্ৰৰ

শ্ৰীযুত গদ্দাধৰ দেব ডেকা গোস্বামী দ্বাৰা প্ৰকাশিত।

নগাঁও - আসাম

মূল্য ৵ দুই অনা মাত্ৰ

All rights reserved.

শ্ৰীশ্ৰী৺ লাল গোবিন্দ । শ্ৰীশ্ৰী৺ জয় গোবিন্দ ।

জপমালা কথা সংগ্ৰহ । খণ্ড ৩ — অসমাপ্ত

পাতনি

প্ৰকাশ - অসমাপ্ত অংশ

এই পুথি সকলো- সম্প্ৰদায়ৰ লোকে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে। ~~[illegible]~~ সত্ৰ পাঠক-নামৰ ~~[illegible]~~ এই পুথি পাঠ কৰা প্ৰচীন । যথা শক্তি ভাৱ-চৰ্চা- [illegible] গোস্বামী ~~[illegible]~~ সকল পাঠক পাঠ কৰি শ্ৰৱণ- কীৰ্তন কৰিব পাৰে। [illegible], [illegible] ~~[illegible]~~ পাঠ কৰি [illegible] [illegible] । [illegible] ২৫ ২৩-

১ মাঘ । ১৩১১ সন

প্ৰকাশক
শ্ৰীশ্ৰী ~~[illegible] দেৱ গোস্বামী~~ শ্ৰী [illegible] দেৱ গোস্বামী

শ্রীশ্রী বিঘ্ন বিনাশায় গনপতয়ে নমঃ । অথ শ্লোক । দেবেন্দ্ৰ মৌলি মন্দাৰ মক
ৰন্দ কনাৰুনাঃ । বিঘ্নং হৰন্তু হেৰম্ব চৰনাম্বুজৰেনবঃ ॥ নাৰায়নং নমস্কৃত্য
নৰঞ্চৈব নৰোত্তমং । দেবীং সৰস্বতীঞ্চৈব ততো জয় মুদীৰয়েৎ ॥ অথ
৭। বন্দনা ॥ জয় ~~জয়~~ গ্ৰহপতি নমো শতবাৰ । তোমাক সেবিলে হয় আপদ
উদ্ধাৰ ॥ সৰ্ব্ব গ্ৰহ মুল তুমি ~~প্ৰভু~~ ভগবান । তুমি ব্ৰহ্মা প্ৰভু নমো শিব সনাতন ॥
বিধিৰ বিধাতা ~~তুমি~~ দেব ভক্ত দোষ হাৰী । নমো আশুতোষ হৰ ~~দেব~~ মকুন্দ মুৰাৰী ॥
তোমাৰ চৰনে প্ৰভু কৰিয়া প্ৰনতি । ভুমিত লুটীয়া ময় কৰিলো কাকুতি ॥ অল্প
মতি হৈয়া ময় ভৈলো হো যুমুত । গ্ৰহ কথা ৰচিবাক চিন্তিছো মনত ॥ জ্ঞান শুন্য

পাপি ময় পশিলোঁ শৰনে। কৃপা কৰা প্ৰভু দেৱ তোমাৰ চৰণে ॥ ঘটে ঘটে আছা
(কৃষ্ণ)
তুমি প্ৰভু গদাধৰ। প্ৰনাম কৰিলোঁ আবে ~~শ্ৰীম~~ প্ৰভু ঈশ্বৰ ॥ মূল গ্ৰন্থ হৈতে ময়
(সুজনা বিজ্ঞানি)
বুজিয়া কাহিনী। পদবন্ধে প্ৰচাৰিলোঁ ~~বুজিবা আপুনি~~ ॥ পদে মূলে বিমৃশা
(ভক্তি হীন মূৰ্খ)
কৰিবা বন্ধুগন। অমিল দেখিলে তেবে দোষিবা তেখন ॥ ~~মুঢ় মতি হৈবা~~ ময়
(বিষ্ণু)
২। ভাঙ্গিলোঁ শ্লোকক। কিমতে খুচিব প্ৰভু ~~কথা~~ শুনি যোক ॥ দোষাদোষ নধৰিবা (লেখিলা)
(গোবিন্দৰ লীলা কুলি লেখিবা সত্ত।) (অথ কথা ॥ শিৱ দুৰ্গা স্মৰি মই ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ কাকত)
মোহোৰ পদত। কৃষ্ণৰ অৰুন পাৱ ধৰিলোঁ শীৰত ॥ শুনা আবে ~~[illegible]~~ (পূৰ্ব্ব) কথা
(কৈলাশ)
পৰম শোভন। নন্দি মহাকাল নামে দুই ভাতৃ জন ॥ একদিনা ৰঙ্গ মনে ~~সুমেৰু~~
শিখৰে। ~~উঠিয়া~~ পৰ্ব্বত শৃঙ্গে আনন্দে বিহাৰে ॥ দুহাতো ভিতৰে বহু আলাপ ~~কৰিবা~~ (কৰন্ত)।
[illegible]

হৰগৌৰী সম্বাদক গোবিন্দ ~~বুলিলা~~ " নন্দি বোলে শুনা ~~তুমি~~ শ্ৰোতা মহাকাল ।

(above the line: ভক্তিত্বে; দুৰ্গা)

আখ্যান বৃত্তান্ত কথা শুনিবাৰে ভাল " কোয়া তেন্তে বিবৰন শুনো এক মনে ।

(interlinear: নন্দি বোলে কৰ্ণ ভৰি [illegible] সাদৰে শুনিলা । [illegible] হৰ-হৰ লীলা)

মহাকালে বুলিলেক মধুৰ বচনে " ইহাক শুনিলে হয় আপদে তৰন । তিনি

গ্ৰহ কথা আবে কৰিবো বৰ্ণন " শনি ৰাহু কেতু তিনি গ্ৰহদেৱ সাৰ ।

৩। যাঁহাক ধৰিবে পাছে নাহিকে নিস্তাৰ " প্ৰানীৰ দুৰ্গতি দেখি পাৰ্ব্বতি

সুন্দৰি । হৃষ্টমনে শুধিলেক হৰক গোহাৰি " ৰম্য মনে বসিয়াছে ভোলা মহেশ্বৰে ।

মেৰুপৃষ্ঠে সিংহাসনে পৰ্ব্বত শিখৰে " হাতে পদ্ম ধৰি দেবী হৰক শুধিলা ।

আশুকান কৰি ~~কথা~~ উত্তৰ নিদিলা " ভাঙৰ চিলিম লৈয়া টানে মনে মনে । ভবানীৰ

প্ৰশ্ন কথা নুশুনন্ত কানে ॥ মুখ ওলোমায়া গৌৰী নিচুকি ৰহিলা । অসন্তোষি মন
দেখি প্ৰভুয়ে মাতিলা ॥ শয়নে ভোজনে মই সুখ নাহি পাওঁ । তোমা সম নাৰি নাহি
~~আৰে~~ ~~[illegible]~~ দেখো কোতিয়াও ॥ সৰ্ব্বদা বখানি আছো যত গোৰী মানে । কদাপি
তথাপিতো নাই বুজিলো এখনে ॥ নব্য নব্য কথা তুমি মনত ভাবিয়া । মনে মনে
৪। গোৰী মোক ভৰমি নিদিয়া ॥ হৰৰ গম্ভীৰ বাণী শুনিলা ভবানী । কৰ যোৰে প্ৰশ্ন কৰি
মেলিলা কাহিনী ॥ এটী গূঢ় প্ৰশ্ন মোৰ কৰিবো বেকত । সাৱধানে কোৱা প্ৰভু মোহোৰ
আগত ॥ ঈষৎ হাসিয়া হৰে তথাস্তু বুলিলা । হৃষ্ট মনে দেবি কথা বেকত কৰিলা ॥
মুক্ষ্য তিনি গ্ৰহ আছে শনি ৰাহু কেতু । নৰক ধৰিয়া কৰে সৰ্ব্বনাশ কিন্তু ॥ মহাদুঃখ

কষ্ট দিয়া যমালয় কৰে। কিমতে এৰাব হাত প্ৰাণী নিৰন্তৰে ॥ বিস্তাৰ
কৰিয়া কোয়া তাৰ বিবৰন। কৰ্ণজৰি শুনো মই বাসনা খণ্ডন ॥ পাৰ্ব্বতিৰ
প্ৰশ্ন শুনি মাতে পশুপতি। অতি গুঢ় তত্ত্ব প্ৰিয়া শুনিযা সম্প্ৰতি ॥ শনি ৰাহু
কেতু গ্ৰহ মোহোৰ সঙ্গতে। বিহাৰ কৰিছে সদা মেৰু শিখৰত ॥ কৰ্ম্মা কৰ্ম্ম
৮। ফলে দেখি গ্ৰহ দোষ ঘটে। সময়া সময়ে ধৰে প্ৰাণীক বিকটে ॥ ইসেবৰ দৃষ্টি
হৈতে যিমতে উদ্ধাৰ। শুনিলে মঙ্গল হয় তাপৰ নিস্তাৰ ॥ পূৰ্ব্বে এক ভক্ত মোৰ
আছিল পিঙ্গলা। তাৰ তত্ত্ব শুনা প্ৰিয়া অভয়া মঙ্গলা ॥ নানা বিধি পাপ যিতো
কৰিলেক অপাৰ। কৈলাসে বসতি কৰি পাপৰ উদ্ধাৰ ॥ মোহোৰ চৰণ যিতো

সেৱে এক মনে । ঘুচিল সকলো পাপ সেবাৰ কাৰনে ॥ দেৱি বোলে শুনো কথা
প্ৰভু প্ৰান পতি । কিৰূপে পিঙ্গলা সোৰ পালে এহি গতি ॥ শিৱে বোলে শুনা দেৱি
মোহোৰ বচন । কহিবো তোমাৰ আগে তান বিবৰন ॥ অষ্টোত্তৰ নাম মোৰ
আছে অনুপম । তাহাৰ মহিমা বলে পূৰ্ন সৰ্ব্ব কাম ॥ যত আছে গ্ৰহ ভয় ব্ৰহ্মাণ্ড
৬। ভুবনে । সৰেও মঙ্গল হৈবে নাম উচ্চাৰনে ॥ এহিৰূপে নাম স্মৰি পিঙ্গলা তৰিল ।
পাপ হৈতে মুক্ত লভি বৈকুণ্ঠে চলিল ॥ শুনিয়া দেৱিয়ে পাছে বুলিলা বচন । ধৰ্ম্মা ধৰ্ম্ম
তুমি প্ৰভু নিত্য সনাতন ॥ বেদ শাস্ত্ৰ যত আছে আগম পুৰান । গ্ৰহাদি নক্ষত্ৰ তুমি
প্ৰভু ভগবান ॥ স্তুতি-নতি কৰি কহে জগত জননী । অষ্টোত্তৰ নাম শুনো কোয়া

শূলপাণি ॥ হৰে বোলে শুনা কথা অভয় মঙ্গলে। দুঃখে সুখে মোৰ নাম
জপিব বিৰলে ॥ যত প্ৰাণী নৰ নাৰী আছয় সংসাৰে। গ্ৰহভয় পাপ যত গুচে
নিৰন্তৰে ॥ নেজানে জপিব নাম শাস্ত্ৰ মাত্ৰ শুনে। গ্ৰহৰ আপদে তাঙ্ক তৰিব তেখনে ॥
বিষম সঙ্কটে পৰি এহি শাস্ত্ৰ গাই। ত্ৰিশূল ধৰিয়া তাৰ আপদ খেদাই ॥ তৃতীয়
৭॥ প্ৰহৰে শাস্ত্ৰ পঢ়ে যিতো জনে। গদাঘাতে তাৰ বিঘিনি নাশিবো তেখনে ॥ সন্ধ্যা
কালে শাস্ত্ৰ পঢ়ি কৰয় অভ্যাস। ~~ত্ৰিশূল~~ চক্ৰ মাৰি ~~[illegible]~~ ~~তাৰ~~ [illegible] গ্ৰহ কৰো নাশ ॥ ৰাত্ৰি
কালে পঢ়ে শাস্ত্ৰ ঘৰৰ ভিতৰে। তাৰ দুঃখ ক্লেশ যত গুচিব সত্বৰে ॥ শিৱ মুখে
এহিৰূপে শুনিয়া গোঁসানী। আনন্দ সাগৰে মগ্ন ভৈলন্ত আপুনি ॥ বিনয় কৰিয়া

পুনু কহিলা পাৰ্ব্বতি । অষ্টোত্তৰ নাম তত্ত্ব শুনিবাৰে মতি ॥ তোমাৰ যতেক নাম
কোৱা দিন মানি । শুনিবৰ ইচ্ছা মোৰ যানা শূলপানি ॥ হৰে বোলে নাম মোৰ শুনিবা
মাঙ্গলা । আপদ্ উদ্ধাৰ নাম জপিয়া পিঙ্গলা ॥ সংক্ষেপে কহিবো মই নামৰ কাহিনী ।
শিবৰ বচন হৰ্ষে শুনন্ত ভবানী ॥ অষ্টোত্তৰ নাম মোৰ পৰম পবিত্ৰ । শুনিলে হৃদয়
৮। দুষ্ট গ্ৰহৰ চৰিত্ৰ ॥ অষ্টোত্তৰ নাম যদি নাহয় মুখত । শঙ্কৰ শঙ্কৰ বুলি
স্মৰিব মনত ॥ ইয়াকে কহিলো মই আপদ উদ্ধাৰ । সম্যকে বুজিয়া নৰে
তৰিব সংসাৰ ॥ আপদ উদ্ধাৰ স্তুব মোহোৰ আছই । তাহাক পঢ়িলে স্মৰে
আপদ পলাই ॥ লেখে বা পঢ়ে যদি শুনে শাস্ত্ৰ আনি । বিপদে আপদে তাঙ্ক

তাৰিব ভৱানী ॥ অনন্তৰে নান্দি বোলে শুনা মহাকাল। হৰগৌৰী কথা আবে
শুনিবলৈ ভাল ॥ দুলাৰি ॥ শিবৰ বচন, শুনিয়া গহন, পাৰ্ব্বতি বুলিলা পাছে।
তোমাৰ নামৰ, মহিমা অপাৰ, শুনিবাক মন আছে ॥ দুঃখ যাই দূৰে, সংসাৰৰ
নৰে, শানিৰ গ্ৰহৰ হাত। হেন নাম মোক, প্ৰভু কহিয়োক, লোকৰ হিতৰ বাট ॥
৯। শনিৰাহু কেতু, তিনি গ্ৰহ হেতু, প্ৰাণীৰ নাহিকে সুখ। কাহিনী শুনিলে,
তৰিব সকলে, শুনো মহতৰ মুখে ॥ গ্ৰহ দুঃখ পায়া, পিণ্ডলো তাৰিয়া, বৈকুণ্ঠে
চলিলা পাছে। তব নাম বলে, তৰিছে সকলে, ব্যক্ত কৰা নাম আছে ॥ গৌৰীৰ
মিনতি, শুনি পশুপতি, বচন বুলিলা সাৰে ॥ শুনিবাহা প্ৰিয়া, কৰিবোহো দায়া, তৰিব

মোক সংসাৰে ॥ পয়াৰ ॥ এহি বুলি মহাদেৱে বুলিলা বচন । একচিত্তে শুনা
কথা কৰিলো বৰ্ণন ॥ পূৰ্ব্বে সংসাৰত কিছু নাহি আৰৱন । জলময় দেখি এহি
ব্ৰহ্মাণ্ড ভুবন ॥ আমা হৈতে ক্ৰমে ভৈল ব্ৰহ্মাণ্ড সৃজন । ইন্দ্ৰ বায়ু আদি দেৱ ৰহিল
তেখন ॥ চৰাচৰ সুৰাসুৰ জটী ব্ৰতী যত । ব্ৰহ্মা বিষ্ণু চন্দ্ৰ সূৰ্য্য ভৈলন্ত বেকত ॥
১০। স্বৰ্গ মৰ্ত্ত্য ৰসাতল পাতাল প্ৰভৃতি । মোৰ দেহ হন্তে ভৈল সৃজন সম্প্ৰতি ॥ ব্ৰহ্মাণ্ড
সকলে মোক দেহত সুমৰে । মোক জানি ত্ৰিভুবনে তৰিছে সংসাৰে ॥ শুনা দেবি
কহো গোপ্য কৰা অৱধান । অষ্টোত্তৰ শতনাম মোৰ বিদ্যমান ॥ একে একে কৰি
কহো শুনা মন দিয়া । পাতক নাশক নাম কহিলো হো প্ৰিয়া ॥ দিকপতি মহেশ্বৰ

বসুন্ধৰাপতি। ভূতপতি ভূতগতি শিৱ শান্তমতি ॥ শান্তৱৰ গিৰীবৰ ভোলা

(গৌৰী নাথ) (ছত্ৰ গীৰ্ব বৰ)
হৰিহৰ। শম্ভো মহেশ্বৰ ~~[illegible]~~ দিগম্বৰ ॥ দাতা ভোক্তা ~~মোৰ~~ নাম

(সনাতন) (প্ৰভু) (দীনবন্ধু গদাপাণি)
~~[illegible]~~ন। দিনমণি মহীপাল ~~[illegible]~~ ভগৱান ॥ ভৈৰৱৰ পতি ~~[illegible]~~

(দেৱ)
~~ভৱানী~~। আশুতোষ দয়াসিন্ধু ~~ৰুদ্ৰ~~ শূলপাণি ॥ ভূতোৎপত্তি ভূতচক্ৰ ~~[illegible]~~ ৰবি

(বিশ্বপতি)
১১। খগেশ্বৰ। ক্ষেত্ৰপাল ক্ষেত্ৰেশ্বৰ ~~[illegible]~~ চৰাচৰ ॥ শ্ৰীঅৰ্দ্ধ ক্ষাত্ৰিয় নাম কাল

কালময়। ত্ৰিশূলধাৰক হৰ শ্মশান বাসীয় ॥ মাংসপ্ৰিয় ভূপালক বিধুৰ আসন।

(বৃষভ?)
ধীৰনী বীৰ ~~[illegible]~~ পৰম শোভন ॥ গৌৰীবৰ সিদ্ধিদাতা কৰে সৰ্ব্বজনে। কল্পময়

কল্পজাত বিদিত ভূবনে ॥ ভূতাত্মা পশুপতি নামে মোৰ খ্যাত। কামিনী মোহনকাৰী

যোগমন্ত্ৰ অতএ ॥ যোগান্বিত কপালিক নাম বোলে মোৰে। সংসাৰ সংহাৰী বুলি
জানে চৰাচৰে ॥ সৰ্ব্ব দেৱ অধিকাৰী ত্ৰিলোচন নাম। ত্ৰিপুৰাৰি ভৱহাৰ জগতে
প্ৰনাম ॥ কপালী সন্ন্যাসী বুলি ডাকে মোৰ নাম। ব্যাঘ্ৰ ছাল ধাৰী মই নৰঘন
শ্যাম ॥ বৃষভ বাহান বুলি জানিবা ভৱানী। জগত সংহাৰী মই প্ৰভু শূলপানি ॥
১২। শূলধৰ গদাধৰ বিদিত ভুবনে। চন্দ্ৰধৰ যোগীবৰ জানে সৰ্ব্ব জনে ॥ যোগীন্দ্ৰ
মহীন্দ্ৰ নাম আৰু যোগেশ্বৰ। যমৰাজ যমকাল বোলে কালেশ্বৰ ॥ জন্মজ
মৃত্যুজ বুলি শাস্ত্ৰত কহয়। কাল নাম মোৰ জানা বিকাল অভয় ॥ মহাকাল
মহাভয় জ্বৰ ত্ৰিপ্ৰকাৰ। ভোলানাথ নীলকণ্ঠ বিদিত সংসাৰ ॥ উমাপতি হৰবৰ

× নিৰীকাৰ নিৰাকাৰ মই হৰি শিৱ। সাকাৰ বিকাৰ মই হও হয়গ্ৰীৱ ॥

জগত ঈশ্বৰ। ঈসবো মোহোৰ নাম হৰ গৌৰীবৰ ॥ বায়ুৰূপী হও মই জানিবা ঈ
গোঁসানী। তব পতি হৈছো তুমি দক্ষৰ নন্দিনী ॥ ধূৰ্জ্জটি মোহোৰ নাম আগ্নেয়
ঈশ্বৰ। জগতে উদিত মই নামে জ্যোতিশ্বৰ ॥ এহিৰূপে অষ্টোত্তৰ নাম মোৰ
হুই। ভাবিলে ভকতিক পাই কহিলো নিশ্চই ॥ আপদে সম্পদে মোক সোঁৰিব মনত।
১৩। শঙ্কৰৰ সঙ্কট হাৰী কৰিলো বেকত ॥ দেৱি বোলে শুনিলাম নাম অষ্টোত্তৰ। আৰু
এটী কথা শুনো মুখত তোমাৰ ॥ পঞ্চশলা পঞ্চপাপ মহাপাপ হৈতো। কিমতে বাঁচিব
প্ৰাণী কৰিবেক যিতো ॥ তাহাৰ বিধান কথা কোৱা প্ৰভু মোক। প্ৰাণীৰ হীতৰ জন্য
সুধিলো তোমাক ॥ শিৱে বোলে শুনা প্ৰিয়া সুগুপুতে কহিলো। এহি হৰগৌৰী কথা আৰ

প্ৰকাশিলো ॥ ভক্তি ভাবে পাঠ কৰি শুনে যিতো জনে । পাপৰ বিনাশ হই শ্ৰৱন কীৰ্ত্তনে ॥
তিনিবাৰ পাঠ কৰে যাহাৰ গৃহত । চোৰ অগ্নি ভয় নাই তাহাৰ ঘৰত ॥ পাপ
তাপ জ্বৰ ব্যাধি দুঃখ ভয় যাই । সততে পঢ়িবে শাস্ত্ৰ কহিলো নিশ্চই ॥
গোপনে কৰিল পাপ প্ৰকাশ নভৈল । এহি পুথি পাঠ বলে পাতক খুচিল ॥ এৰাব
১৪। সকলো পাপ আছে যত মান । ঘৰে শাস্ত্ৰ ৰাখি যিতো কৰয় পঠন । ৰাজভয় শত্ৰু
ভয় আছে যাৰ ঘৰে । প্ৰভাতে উঠিয়া পুথি পঢ়িবে ভক্তিৰে ॥ সন্ধ্যা হুয়া নিশী
কালে কৰিয়া নিয়ম । পাঠ কৰি উত্তৰিব সঙ্কট বিষম ॥ ভাৰ্য্যাহীন পুত্ৰহীন আছে
যত জন । গৃহ মধ্যে শাস্ত্ৰ পূজা কৰিবে বিধান ॥ ফল পুষ্প ঘৃত মধু সুগন্ধি চন্দনে ॥

সপ্ত দিন তন্ত্র পুজা কৰিবে যতনে ॥ ভাৰ্য্যা পুত্ৰ ধন ধান্য বাঢ়িব নিশ্চয় । মাৰিভয়
গ্ৰহভয় ধ্বংশিবো হোময় ॥ শনি ৰাহু কেতু গ্ৰহে পিৰিব নোয়াৰে । ঘুচাবো সমস্ত
দুঃখ চৰণ প্ৰহাৰে ॥ গ্ৰহদোষ দৈৱদোষ খটে যত মান । সবেও মোহোৰ দূত
জানিবা সুজন ॥ তোমাক কহিলো দেৱি কৰিয়া বিশেষ । এহি শাস্ত্ৰ পাই মুনি বিঘ্ন
১৮। কৰে শেষ ॥ মই বৈদ্য মই বিষ্ণু মই মহেশ্বৰ । দিবা নিশী মই জানা শশী পুৰন্দৰ ॥
অগ্নি বায়ু সমস্তুতে মই জ্যোতিৰ্ম্ময় । স্বৰূপে সংসাৰ সৃষ্টি কৰিলো নিশ্চয় ॥
তৃন তৰু লতা বৃক্ষ আদি পত্ৰ যত । পশু পক্ষী বিশ্বময় মোত হন্তে স্থিত ॥ স্বৰ্গ মৰ্ত্ত
পাতালাদি মোহোৰ শৰীৰ । নদনদী স্ৰোত ৰূপে ভেদিলো সংসাৰ ॥ শিৰ্ব্বলীৰ বল

মই কহিলো বুজাই । সংসাৰত মোত বিনে কিছু আন নাই ॥ মই যম মই ধৰ্ম্ম স্বয়ং
জিত মৃত্যু । সৃজন পালন কৰ্ত্তা সংহাৰৰ হেতু ॥ দেৱ দেৱী মই হওঁ সংসাৰৰ সাৰ ।
ব্ৰহ্মাণ্ড মোহোৰ ৰূপ নাহি অন্য কাৰ ॥ খগেশ্বৰ ৰূপে মই বিষ্ণুৰ বাহন । হনুৰূপে
ৰামবাহী ৰাক্ষস কাৰণ ॥ গন্ধৰ্ব্ব কিন্নৰ যক্ষ ৰক্ষ ৰূপে যত । সুৰাসুৰ চৰাচৰ দেৱ
১৬। ৰূপে মোত ॥ সৰসী কাননে মই গহন বনত । বায়ুৰূপে থাকো মই ভ্ৰমিয়া তথাত ॥
নৰ ৰূপে নৰলোকে মিছা কথা কওঁ । সৰ্ব্বশাস্ত্ৰ শীৰোমনি বেদশাস্ত্ৰ হওঁ ॥ কহিলোহো
তত্ত্ব প্ৰিয়া তোমাৰ কোশত । আপদে সম্পদে মোক স্মৰিবা মনত ॥ শাস্ত্ৰৰ ওপৰে ৰাখি
ফল ফুল যত । বস্ত্ৰ অলঙ্কাৰ দিয়া কৰিবা ভকতি ॥ তথাসনে বহি তুমি গৃহ দুঃখ দেখা ।

শাস্ত্ৰ পাঠে হয়ে মই উত্তৰন শাখা ॥ বিপ্ৰ আবাহন কৰি শাস্ত্ৰ পুজা দিব। শক্তি মতে
দান দিয়া তুষিবেক হৰি ॥ একান্ত ভক্তিৰে মোক কৰিবে প্ৰনীতি। হৰ গৌৰী সম্বাদত
তৰিবে দুৰ্গতি ॥ সমস্ত বিঘ্নীনি ব্যাধী ৰাজভয় দুৰ। কহিলো চামুণ্ডা দেবি তোমাত
বিস্তাৰ ॥ সত্যে সত্যে তিনি সত্যে বুজালো তোমাক। সৰ্ব্ব দুঃখ হাৰী মই স্মৰিলে
শ/ মোহোক ॥ পুত্ৰ পৌত্ৰ ধনদ্বাৰা হৈবেক তাহাৰ। সংশয় নকৰিব কথা বাক্যৰ আদৰ ॥
প্ৰভুত্ব প্ৰতাপ তাৰ হৈবেক নিশ্চয়। ৰাজাৰ বল্লভা হৈয়া ভ্ৰমিয়া ফুৰয় ॥ গো স্ত্ৰী ব্ৰহ্ম বধী
গুৰ্ব্বাঙ্গনী গমন। নামৰ মাহিমা বলে পাপৰ ধংসন ॥ ৰাজা প্ৰজা প্ৰিয় হই জানিবা সিজন।
অগ্যাদ্যাদি যত পাপ ধংসে সুৰাপান ॥ অষ্টোত্তৰ শত নাম মোৰ যদি লয়। তিলমাত্ৰ দেহে

অদ্ভুতানি অভ্যাংশো ভাৱেতু মুক্তি

তাৰ পাপ নাথাকয় ॥ ~~আপদ দুৰ্গতি মুক্তি সম্পদ মিলয়~~। মোহোৰ কাহীনি যেবি
কহিলো বুজায় ॥ আপদ উদ্ধাৰ জন্যে বেকত কৰিলো। মোহোৰ নামৰ ফল মঙ্গল
বুলিলো ॥ গ্ৰহুৰ মঙ্গলে হেতু পাঠক কৰিব। অতীব দুৰ্লভ ফল হাতত লভিব ॥
শত্ৰুভয় গ্ৰহভয় কদাপি নাথাকে। ~~আপদ উদ্ধাৰ~~ শাস্ত্ৰ পাইবে ইহাকে ॥ মাসে মাসে
১৮। একবাৰ পঠন কৰয়। শনি গ্ৰহ তাৰ ঘৰে গমন নহয় ॥ মাসে প্ৰতি দুইবাৰ যিতো
জনে পঢ়ে। ক্ষেত্ৰ ৰাজ ঘৰে জন্ম হবে বিঘ্নী কাহে ॥ মাসে প্ৰতি তিনিবাৰ পাঢ়ি
একান্তে। ৰাজলক্ষ্মী বসিবেক মুক্তিপথ অন্তে ॥ কহিলো যে সত্য বাণী জানিবা ভৱানী ॥
শ্ৰবণে কীৰ্ত্তনে হৈবে উদ্ধাৰ আপুনি ॥ সৰ্ব্ব যজ্ঞ ফল পাই আপদে তৰিব। মোৰ নাম স্মৰি

তাৰ বিপদ খণ্ডিব ॥ দিনে দিনে কৰে পাঠ ভক্তিৰ অন্তৰে । নিত্যে কৃত পাপ তাৰ ধ্বংসিব
সত্তৰে ॥ দিনে প্ৰতি দুইবাৰ কৰে অধ্যয়ন । জ্যোতিষ্টোম যজ্ঞফল কৰে উপাৰ্জ্জন ॥
কামনা কৰিয়া যদি স্তুতি পাঠ কৰে । নিশ্চয়ে সুসিদ্ধ হৈবে পাইলে ভক্তিৰে ॥ ত্ৰিসন্ধ্যা
নিয়ম কৰি [illegible] শ্ৰৱন পঠনে । শতেক জন্মৰ পাপ এৰিব তেখনে ॥ শিবনাম
১৭/ মহানাম আপদ উদ্ধাৰি । মোহোক ভজনে মাত্ৰে তৰিব সংসাৰি ॥ তপ জপ যোগ যাগ
সবে অকাৰন । কলিত মোহোৰ নাম মনত স্মৰন ॥ শিব সম্ভো নাম মন্ত্ৰ শুনিলে
পবিত্ৰ । সৰ্ব্বতীৰ্থ ঘৰে বসি পাইবে চৰিত্ৰ ॥ দুঃস্বপ্ন দেখিয়া যিতো মোৰ নাম লয় ।
সুফল লভিবে সিতো কহিলো নিশ্চয় ॥ ভবৰোগে মহৌষধী বুলিয়া জানিবা । কৰ্ণভাৰ

শুনি নৰে সংসাৰ তৰিবা ॥ শনি ৰাহু কেতু গ্ৰহ ভূত বা বেতালে। কৰিব নোৱাৰে কিছু
মোৰ নাম বলে ॥ দিনে দিনে শ্ৰীবৃদ্ধি কৰিবে নিশ্চয়। কহিলোঁ মই সাৰ কৰি অন্যথা
নহয় ॥ কোটি কোটি গাভীদান গঙ্গা স্নান কৰে। হৰ গৌৰী সম্বাদক শুনি প্ৰীতি ভৰে ॥
আপদ উদ্ধাৰ হতো কহিলোঁ বুজায়। পাপাচাৰী দুৰাবৃত্ত লোকত লুকায় ॥ বিনীত সাধুৰ
২০। আগে প্ৰকাশ কৰিবা। তেবে সে ভকতিৰ ফল হাতত লভিবা ॥ মন্ত্ৰহীন ক্ৰিয়াহীন ভক্তি
হীন যিতো। যদিবা স্মৰণ কৰে মোৰ নাম সিতো ॥ দিব্যগতি পাইবে জানা নামৰ প্ৰসাদে।
অষ্টোত্তৰ শত নামে উদ্ধাৰে প্ৰমাদে ॥ শিবালয়ে শিবপাশে কৰিবে পঠন। অথবা দেৱীৰ
গৃহে কৰিবে পঠন ॥ সত্য সত্য এহি কথা প্ৰসিদ্ধ জগতে। নিগূঢ় নামৰ কথা বুজিবা সততে ॥

কলিযুগে এহি স্মৃতি সবাৰে প্ৰধান। সৰ্ব্ব দেৱ পূজা তাৰ পাছে পৰিত্ৰাণ ॥
ব্ৰহ্মা ইন্দ্ৰ আদি দেৱে কৰিয়া কীৰ্ত্তন। লভিয়াছে শ্ৰেষ্ঠ পদ অমৰ ভৱন ॥ মুণ্ডমালা
ধাৰী মই নামে দিগম্বৰ। ভক্তিভাৱে পঢ়ে যিতো হৈবে বিশ্বেশ্বৰ ॥ দেৱতাৰ গৃহে
যদি শাস্ত্ৰক পঢ়িব। মম নামে স্মৃতি-নীতি অৱশ্যে কৰিব ॥ বেদপাঠফল তাৰ
লভিবে নিশ্চয়। প্ৰকাশিলো তব অগ্ৰে গুহ্যতে ৰাখয় ॥ ধৰ্ম্ম অৰ্থ কাম মোক্ষ
২১। ঈশ্বৰ প্ৰসাদে। পঠন বন্দনা কৰি তাহাৰ প্ৰসাদে ॥ এহিৰূপে ব্যক্ত কৰি নিচুকি
ৰহিলা। ভবানীৰ সঙ্গে হৰে বিহাৰ কৰিলা ॥ নন্দিভৃঙ্গী প্ৰকাশিলা শিৱৰ আখ্যান ॥
মহাকালে শুনি শাস্ত্ৰ কৰিলা নিৰ্ম্মাণ ॥ হৰ গৌৰী সম্বাদক শুনি দুই ভাই। নন্দি
মহাকাল ভক্ত পৰম নিশ্চই ॥ দেৱাপেক্ষা পূজনীয় উভয়ো ভৈলেক। শিৱ নাম জপি

22/ আৰে বৈকুণ্ঠে গৈলেক ॥ জয় জয় শাস্ত্ৰ এহি আপদউদ্ধাৰ । নন্দী মহাকাল
হন্তে ভৈলন্ত প্ৰচাৰ ॥ এই আপদংলেৰ হেতু পয়াৰে ৰচিলো । সেবাৰ শুবুলা কৰি
শ্লোকক ভাঙ্গিলো ॥ মুঢ় মতি পাপি ময় কৰিলো কাকুতি । ভনে দ্বিজ গুনহাসে
কৰিয়া প্ৰনতি ॥ পাতেক জাবোক ডাকি বোলা শিব নাম । শঙ্কৰৰ কিঙ্কৰ মই
কৰিলো প্ৰনাম ॥ ইতি আপদউদ্ধাৰৰ গ্ৰহ মদংলে পুঁথি সমাপ্ত ॥

॥ পৰিশীষ্ট ॥ পয়াৰ ॥

আৰে শুনা বন্ধুবৰ্গ আমাৰ কাহীনি । জখলাবন্ধাৰ সত্ৰে ~~[illegible]~~ গুনে মহামানী ॥
নব গ্ৰামে এহি সত্ৰ ভৈলেক প্ৰকট । সৰ্ব্বজন প্ৰিয় ~~[illegible]~~ বলি দেশত বিখ্যাত ॥

ॐ দ্বিজ গুৰু হেন নাম গোবিন্দ কিঙ্কৰ। কৃপা কৰা অধমক প্ৰভু গদাধৰ ।।

যেহি সংগে মূৰ্খ নাহি পূৰ্ব্বৰ বৰত। গোবিন্দক সেবি সবে বিহাৰে সন্তত ।।
দামোদৰৰ সংগে হৈতো ভাগবতী ধৰ্ম্ম। শ্ৰৱণ ভজন দিয়ে যযুৰ্ব্বেদী কৰ্ম্ম ।।
এহি সংগে অৱতাৰ প্ৰভু ৰঘুদেৱে। মহা মহা জ্ঞানী জনে কৰিলন্ত সেৱ ।। পৰম
২৩। পণ্ডিত প্ৰভু যোগী অগ্ৰগণী। সাত্বিক তপস্বী [illegible] চূড়ামণী ।। এহি [illegible] গুৰু
পিতৃ মোৰ পৰম সন্ন্যাসী। বৈকুণ্ঠে চলিলা প্ৰভু গোবিন্দ আশ্বাসী ।। সংক্ষেপে
কহিলো মই বংশ পৰিচয়। জঙ্গলা বজাৰ সংগে জন্মিলো মই ।। হেন জানি শিষ্য
ভক্তে ধৰা গুৰুৰ নাম। পাতেক ছাৰোক ডাকি বোলা ৰাম ৰাম ।। [illegible] ।।